

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskattningen af pensionsordninger m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 180) findes i tidenden sp. 4223, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 2001).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Juul-Madsen: Det konservative folkeparti har til lovforslaget vedrørende opsparring i pensionsøjemed stillet ændringsforslag. Det er nøje i tråd med den indstilling, vi gav udtryk for ved første behandling, hvor vi meddelte, at det konservative folkeparti naturligvis gerne vil være med til at hindre misbrug i forbindelse med, at man hæver på en pensionsopsparing i utide på grund af indtrufne forhold, et misbrug, der ændrer på det gode sigte med lovgivningen.

Vi vendte os derfor ikke mod finansministerens lovforslag i princippet, men gav udtryk for ønsket om, at det blev formuleret på en sådan måde, at der blev taget hensyn til den situation, som netop denne gruppe af opsparende kan komme i, at de efter at have bundet sig til en for så vidt livsvarig opsparring i en nødsituation benytter sig af deres ret til helt eller delvis at hæve af det opsparrede beløb.

Vi tænker os navnlig to situationer. Den ene situation er, at denne opsparring, der jo finder sted på kontrakt og er et forhold mellem arbejdstager og arbejdsgiver, går i stå, bl. a. fordi arbejdsforholdet ophører, ar-

bejdstageren må søge anden beskæftigelse, kommer måske ud i en langvarig arbejdsløshed og er på den måde simpelt hen nødt til at hæve af de indsatte midler. Vi tænker os også den situation, som enhver kan komme ud for, nemlig at langvarig sygdom kan gøre det nødvendigt at ty til reserverne og resourcerne.

Derfor har vi under udvalgsarbejdet arbejdet for at få et ændringsforslag, der var formuleret på en sådan måde, at man tog hensyn hertil. Det har udvalget imidlertid ikke kunnet imødekomme, man har ikke ment, at man kunne formulere en lovgivning efter de retningslinjer. Og da det konservative folkeparti ønsker at tage det hensyn til den store gruppe af borgere, der opsparer efter disse ordninger — jeg kan nævne, at alene i Landmandsbanken er opsparingskontiene efter denne ordning steget med 360 pct. fra 1. januar 1972 til februar 1973 — at de, hvis de kommer i en nødsituation, ikke skal udsættes for den hårde beskattning, der ligger i finansministerens forslag, hvor man i realiteten lægger det hævvede beløb oven i indkomsten, så har vi stillet et ændringsforslag gående ud på, at man, hvis man hæver i såkaldt utide, første gang man gør dette, bliver beskattet ikke efter finansministerens forslag, men efter det forslag, vi har stillet, og som betyder, at det hævvede beløb beskattes efter lov om særlig indkomst. Hæver man herudover yderligere beløb, beskattes man efter finansministerens forslag, således som det også fremgår af § 48 i lov om pensionsordninger.

Det konservative folkeparti har hermed stillet et ændringsforslag, som er hårdere end de 35 pct., og jeg må her minde om, at i regeringens ØD-forslag, som ganske vist ikke er vedtaget og vel heller ikke bliver det, arbejder man med en 35 pct.s beskattning i forbindelse med påbegyndelsen af hævnningen efter 7 års forløb. Det konservative ændringsforslag er hårdere end de 35 pct., men mildere end ministerens forslag. Jeg kan således sige, at hvis man hæver et beløb på 50.000 kr. og har en nogenlunde normal indkomst på f. eks. 50.000 kr., vil man efter ministerens forslag blive beskattet med 60,9 pct., efter vort forslag med 44 pct.

Vort forslag er altså udtryk for en mellemproportional, hvormed vi ønsker at tage hensyn til, at mennesker kan komme i en